

Yaşamak

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Temmuz 2022

Bir tutam renk bir tutam düş
Tutumsuzum madem severken ve içine düştüğüm
Aşkın kayıp lehçesi...

Bir yitimdi yaşamak:
Yatıya kalan hayallerin nefessiz boyunduruğunda saklı
Meddücezri yüreğin matemini eksik olmayan
Bu yerkürenin
Tozunu dumanına kattığım yâd edilesi anıları...

Cephesi yoktu hiçbir duygunun
Cereyan eden hüznün iken
Muadilim olan iklimin
Parmak arası yalnızlığı
Yaren bildiğim kelam
Selamı yitik cihan
Cenderede geçerken zaman
Mimozalar diledim kâinattan
Bense mikado çöpleri gibi darmadağın ezelden

Ritmî günün
Katıksız hüznün esiri olduğum
Eseri bu ömrün tüm yenilgilerin
Bir şiire dair s/üzülen sözcüklerin
Külfeti mi kamburu mu yoksa dile gelmeyen ne ise
Boğazımda takılı hıçkırık gün yüzü görmeye
Meylettiğim her gün ve gece.

Sağdıçım kalem
Mustarip olduğumsa kalbim
Bazen tekleyen bazen hızlanan
Yetim bir şiire denk düştüğüm
Nice hafta eksilmeyen
Nice yergi dinmeyen
Yâd edilesi neler saklıydı oysa dün

Hazanla örtülü benliđim kanarken için için...

Karaborsada aşk ve mutluluk
Hicvi sözcüklerin
Kaf Dağında atılan her nutuk
Nüktedan bildiğim insanlık
Bazen köpüren denizin
Bazen kopup da gelen dünden
Kara peçesi gecenin
Tırnak içine gizlenen
Bir yıldız ve de mehtap
Alaşağı edilmiş bilinmezin
Göçüp de giderken günden geri geri
Bir şafak ki bozguna uğradığım
Lanetin son bakiyesi.